

113 heimahjálparar við 210 pleygum virka nú um alt landið

Tá heimahjálpin byrjaði í oktober 1973 vóru 32 heimahjálparar í arbeiði

Tilsamans 113 heimahjálparar virka nú um alt landið, og hava tær tilsamans 210 pleygur.

Flestu heimahjálpararnir arbeiða í teimum stóru plássunum, sum t.d. Havnini, á Tvøroyri og í Gøtu.

Í Havnini eru 22 heimahjálparar, sum tilsamans hava 51 pleygur. Í Gøtu eru 17 heimahjálparar, sum hava 27 pleygur, á Tvøroyri 14 heimahjálparar 21 pleygur, Vestmanna 11 heimahjálparar 16 pleygur, í Vágum 6 heimahjálparar — 17 pleygur, heima á Sandi 6 heimahjálparar — 7 pleygur, í Leirvík 11 heimahjálparar 21 pleygur, og í Vági eru 12 heimahjálparar, sum hava 21 pleygur.

Á Eiði eru tveir heimahjálparar og triggjar pleygur, í Nólsoy ein heimahjálpar og ein pleyga, og á Kirkju, Viðareidi og í Svinoy er ein heimahjálpari og ein pleyga í hvørjari bygðini.

Nýggjur leiðari

Heimahjálpin fekk nýggjan leiðara um ársskiftið. Tað var Sonja á Argjaboða, sum tók við eftir Onnu Jørgensen, ið var heimahjálpari í gott ár. Heimahjálpin byrjaði at virka í oktober 1973, og tá vóru 32 heimahjálparar í øllum landinum.

Í Skúvoy og Mykinesi er

eingin heimahjálparin farin at at virka enn.

Uppgávan hjá heimahjálpin er at gera tað dagliga arbeiðið

vaska børnum, bota klæðir, vera um børn og sjúk. Heimahjálpin skal hjálpa teimum gomlu við øllum húsligum arbeiði, sum tey sjálvi ikki eru før fyri at gera, so sum heimið ynskir hetta gjørt.

Somuleiðis skal heimahjálpin eftir umstøðunum hjálpa við persónligum tørvi, sum t.d. við at lata úr og í, heilsurækt (rein-færi), fótarekt og øðrum.

Luttakararnir á skeiðinum fyri heimahjálparar, sum varð hildið á Háskúlanum í fjør

hjá einari húsmóður í heiminum. T.d. vanligar reingerð, fara til handils o.a., matgera,

Heimahjálpin eigur at vera so sparin sum gjørligt, og nágreiniligur roknskapur skal verða

framlagdur fyri allar útreiðslur. Eisini má hon halda seg til arbeiðstíðina og ikki fara út um tímatálið, sum er ásett til hvørt heimið.

Ein treyt fyri at virka sum heimahjálpari er ikki at taka ímóti ella lata gávur ella aðrar samsýningar til heimini, og lutir eiga hvørki at verða keyptir ella seldir frá ella til pensjonistarnar. Undir ongum umstøðum skal peningur lænast úr heiminum, og heimahjálpin hevur tangarskyldu.

Mest eldri kvinnur

Sonja á Argjaboða sigur, at eingin beinleiðis útbúgving krevst til fyri at vera heimahjálpari í Føroyum, og heimahjálpin hevur fyri tað mesta eldri kvinnur í arbeiði. Tær eru um 30 ár og eldri.

Í fjør varð skipað fyri einum skeiði fyri heimahjálparar á Háskúlanum í Havn, og á tí skeiðinum luttóku 40 heimahjálparar. Í september verður

Anna Jørgensen, sum var heimahjálparleiðari til 1. januar í ár

luttóku á seinasta skeiðinum, higartil boðað frá luttøku.

— Hetta sigur eitt sindur um áhugan, sigur Sonja á Argjaboða. Eitt heimahjálparaskeið verður so aftur á Háskúlanum í Havn fyrst í næsta ári.

Á skeiðinum í fjør luttók eisini konsulenturin hjá teirri donsku heimahjálpin, men annars vóru føroyskir lærarar.

Á skeiðinum í fjør luttók eisini konsulenturin hjá teirri donsku heimahjálpin, men annars vóru føroyskir lærarar.

Lønin

Lønir hjá heimahjálparunum er 10 pst. hægri enn arbeiðskvinnulønir. Heimahjálparin fær 30,72 um tíman, og tær, sum hava verið á skeiði, fáa 1 kr. meiri um tíman. Tá eru ymisk iskoyti ikki íroknað. Sonja á Argjaboða sigur, at higartil hevur einki misbrúk verið gjørt av føroysku heimahjálpin.

Heimahjálpin er ókeypis hjá pensjonistum, sum bert hava pensjón sum inntøku, meðan onnur við aðrari inntøku gjalda fyri hjálpin eftir einum landskattaskala.

Sjónvarp, homosexualitetur, Ekstra Bladet og religiønsfanatisma

Juni-nummarið av Oyggjaskeggja, blað føroyinga uttanlendis, er komið út. — Tað progressivasta føroyska tíðarritið

Áhugavert, seriøst, lige på og hårdt, fjølbroytt. Eitt medianummar: hugleiðingar um sjónvarp, eitt síðuskot til útvarpið. Ein mynd av Føroyum — ikki via eyguni, men eitt kritiskt oyra. O. s. fr. — tað buldrar og brakur. Og onkur fær nokk eina andaliga orgasmu, eg sigi ikki hvør.

»Ekstra Bladet gi'r den hele barmen. Uttan at samanbera, so ger Oyggjaskeggi tað næstan eisini. Men niveauið eitt annað. Ikki provokationsfremjandi, men sunnur kritikur. Hugskot og undirhald til tann í blind rúðraða føroyska almenningin.

Um TV — eitt føroyskt sjónvarp — skrivur Sonne Smith: »Eitt føroyskt sjónvarp skuldi

eisini havt møguleika fyri at gjørt TV-avis og tíðindasendingar um mong viðurskifti í okkara egna landi, uttan an landshúsarhaldið fær beineta. Og somuleiðis havt møguleikar at fyri at framleitt hampuliga góðar filmir, sum ikki krevja serliga nógv research — tað er arbeiði framman undan films- og ljóðupptøkum.

Møguligt er tað ikki neyðugt at vera bangin fyri filmum, ið snara verandi mentan og fólkahugsan út í ófærið. Tí í næstan øllum floymir við bannan og eiðum og øðrum illavornum, sum hevur til úrslit, at religiøsar samgongur, feløg og einstaklingar fáa álvarsliga pinu í einum vissum stað.

Við hesum hava vit ynskt sensurinum góðan dag og vælkominn.

Og so er tað mentanin. Kemur hin serføroyska mentanin í vanda?

Serføroysk mentan er ikki einans kvæði, skerpikjøt, grind og spik, ræstur fiskur og sperðil, hendur í lumma, long skráspýtt,

»vart tubbakk, kirkjugangur, Ebenezar ella kvøðuljómar og slatur.

Fyri ikki so mangum árum síðani gjordist bilplátuspælarin ella »kraftblokkurin«, sum hann varð doyptur, til eitt lið í tí serføroysku mentanini hjá einum føroyskum ungdomi, ið ikki visti annað at taka sær til enn at leiga bil fyri at fáa eitt lítið friggj ella drekka seg fullan.

Viðari skrivur Sonne:

»Vit komu at standa eina fremst í heiminum, tá tað galt statussymbolir.

Men statussymbolini kundu ikki nýtast sum aðrastaðni.

Her vóru ov fá stóð at fara til. Her var ov lítið undirhald.

Solan av »Romanbladet«, »Nouvelle Magasin«, »Tarzan«, »Superman« og alkyms lygnum slóg allar rekordir.

Fólkið drakk öl og brennivín, sum hól í jørðini drekkja glogprægni, har tað ofta flýtur yvir.

Kann eitt lítið sjónvarp gera ilt verri ella umvent? Valla!«

Og dett doyliga veður. Sólin skínur. Bløðini røst í lotinum. Roykurin frá kaffikoppinum fær

ein at sveima í kaffiplantasjum í Brazília, meðan Oyggjaskeggi lyggur framman fyri tær á borðinum. Og tú blaðar longur fram . . .

»Eg haldi, at eg eri føddur homosexuellur. Sum smádrongur spældi eg altíð við dukkur . . . eg spældi aloftast við gentur og mær dæmi væl at pynta meg í gentuklæðir.«

Endiliga fingur føroyingar eitt friggjort blað. Ikki ivist eg í, at flestu hugsa júst tvørturímóti. Þjatt — uha. Persónligt. Hatta mugu tey, sum eru vinstrasinnar, sjálvi um. Men meðan almenningurin aðrastaðni so smátt akseptarar hasi annarleiðis kynshugsandi, er tað framvegis tyst! tyst! í Føroyum. Um tað síðsta sigur hesin opin-skáraði homosexuelli:

»T.d. halda fólk tað vera mannminkandi at vera homosexuellur, tú ert ikki ein rættur maður, og so er tað eisini tað, at tú ert ikki sum hini, fólk halda tað vera óreint at vera homosexuellur, men harraguð, homosexualitet er ikki bara ein reyv.

